

mærksomhed. Nu veed man, at den er en Spire-Basis for farlige og væmmelige Sygdomme, som sikkert og stadigt er ifærd med at undergrave Racen. Smittebærerne kommer ind i Kongernes Paladser og i de Fattiges Huler. Noget maa gøres; Racen maa bevares medens det endnu er Tid. I Overensstemmelse med moderne Opdagelser — Tuberkulosen angaaende — har Nationerne organiseret en Kamp mod denne Sygdom; vi Kvinder — naar vi bliver væbnede med Stemmeretten — skal angribe denne langt farligere Fjende. Disse elendige Kvinder, der af Naturen var bestemte til Moderskabets hellige Kald, er bleven bragt ind i unaturlige Vilkaar og degraderet til en Klasse, som langsomt ødelægger Racen. Vi maa være mildt dømmende, thi dette er de naturlige og uundgaaelige Følger af Aarhundreders falske Slutninger angaaende Kvindernes Plads i Verden. Vi kan maaske drage Mørkets Forhæng for disse Kvinder, der paa Grund af et arveligt Onde frivilligt har søgt dette Liv, men Efterforskning har beviist, at i det mindste de to Trediedele af dem er drevne til denne fortvivlede Anstrængelse for at leve blot paa Grund af økonomiske Vilkaar. Ingen af os har Ret til at vende Ryggen til disse Kvinder. Deres Uret er vor Uret. Deres Tilværelse er en Del af vort Problem. Den er foranlediget netop ved de Uretfærdigheder, som vi protesterer imod.

Det er til ingen Nytte at skribe op paa Grund af disse fortabte Kvinder, som er Offre for Aarhundreders Uret; det er den tause Klage af Tusindviis af Kvinder, som nu staar paa den bratte Kant foran et lignende Fald; det er den tause Appel af Kvindernes Armé i alle Lande, som i Butikker og Fabrikker forlanger rimelig Lønning og rimelige Arbejdsvilkaar; det er det som nødvendiggør at paavirke de mere begunstigede Kvinders Energi til at gøre Tjeneste for Almeenvellet; det er Forlangendet af en fuldkommen Revision af Kvindernes legale Stilling samt deres sociale, skoleuddannede og industrielle Status over hele Linien, som hverken taaler Tøven eller Tvivlraadighed. Troen paa at vi forsvare vor Races Mødres højeste Gode og Samfundets yderste Velfærd gør os ufølsomme for hvert Offer og gør hver Pligts Opfyldelse til en Glæde for os. Den trykkende Nødvendighed sporer os fremad, og Sejrens Vished giver os en daglig Tilskyndelse.

Vi er komne til en ny Tid som har bragt os nye og forunderlige Problemer. Gamle Problemer er blevne iklædte en ny Betydning. Naar den nye Tingenes Ordning indtræffer, vil vi Kvinder forlange lige Stemmeret. Intet mindre vil tilfredsstille os.

To the wrong that needs resistance.

To the right that needs assistance.

To the future in the distance.

— We give ourselves. —

Carrie Chapman Catt.

Det Internationale Kvinderaads Besøg i København.

Det Internationale Kvinderaad har havt sit Møde i Stockholm i Begyndelsen af September. Paa Vejen dertil fik det danske Nationalraad Besøg af adskillige Stockholmsfarere fra Syd, som i København havde 3 Mødedage med Fester og Taler. Baade Medlemmer og Ikke-Medlemmer var tilstede og lyttede til Talerne baade i Langelinies Pavillon, hvor man mødtes til Lunch, og senere om Aftenen i Studenterforeningens store Sal. I Lady Aberdeens — Præsidentens — Fraværelse holdt Vicepræsidenten, Madame Ogilvie Gordon, den store Tale, der gav Oversigt over det Internationale Kvinderaads Virksomhed siden dets Stiftelse i Washington 1888. Hun talte om Mødet i Chicago 1893 og i London 1899, hvor det viste sig i høj Grad fashionable at være Deltager, og hun talte om Fem-aarsmøderne i Berlin 1904 og i Toronto 1909. Vi hørte Madame Avril de Saint Croix tale om Arbejdet mod den hvide Slavehandel, og om hvor lykkelig hun var ved at komme til et Land, hvis Regering havde foranstaltet Prostitutionens Ophør som Institution under Polititilsyn. Vi mærkede, hvilken Omhu hun viste for ikke at nævne det Navn, vi alle maa tænke paa i Forbindelse med denne Begivenhed. Vi bør vistnok ogsaa overveje, om samme Person ikke har havt sin store Andel i, at vi i 1908 erholdt kommunal Valgret paa samme Basis som Mænd. At Juristen var med til Forslagets Udformning, har vistnok havt sin store Betydning. Ligeledes vil jeg erindre vore Medlemmer og alle danske Kvinder om, at da man af ham forlangte en Reform i de ugifte Mødres Forhold, svarede han: »Ikke uden tillige at reformere de giftes!« Dette Hensyn til de gifte genfinder vi i »Retsreformen«, som Overretssagfører Munch-Petersen holdt et Foredrag om i vor Klub. Madame Avril de Saint-Croix's Foredrags omhyggelige Undgaaen af at nævne Navnet paa den Justitsminister, under hvis Tid som saadan Prostitutionen blev nedlagt, har paamindet mig om, at der er adskillige Ting, vi danske Kvinder heller ikke nævner Navn til, og hvor vi absolut burde føle os taknemmelige. En Persons daarlige Gerninger kan ikke udslette de gode han har gjort, og der kommer nok en Tid, hvor de danske Kvinder vil mindes ham.

Fräulein Helene Lange talte om en Statue hun her havde set; den fangne Kvinde, der, skøndt hendes Hænder var bundne paa Ryggen, dog kunde bøje sig over sit Barn og give det Die. Fräulein Lange sagde træffende, at man heri kunde see et Symbol

paa Moderskabets Stilling i Aarhundredernes Løb.

Fräulein Alice Salomon, Sekretær i det Internationale Kvinderaads Bestyrelse, holdt ligeledes en udmærket Tale.

Man havde et behageligt Indtryk af, at alle Kvinder arbejder for det samme store Maal og om man end tager fat i nok saa forskellige Brancher, vil det virke som de Trompetstod, for hvilke Mrs Chapman Catt forudsiger i sin Kongresstale: *at Jericho's Mure maa falde.*

Johanne Münter.

Ærede Abonnenter!

1ste October er Aaret udlobet. Paa Grund af min store Interesse for Sagen og paa Grund af Beræggelsens store Vækst og det store Oplag af Artikler jeg har, der helst skulde med, vil jeg bede mine ærede Abonnenter om at følge mig endnu et halvt Aar. Prisen staar for oven paa første Side. Vi vil søge at sprede vore Artikler over de mange Landes Arbejde, som i dette Øjeblik er Medforbundne i Alliancen. Eriksen Valborg Kieler har lovet mig sin værdifulde Assistance med Bladet, hvilket jeg desværre ikke kan give min hele Tid. Meget som jeg takker de ærede Abonnenter, som giver mig økonomisk Støtte ved at abonnere paa Bladet, tillader jeg mig at frembære det Haab, at de ogsaa vil læse det, helst fra Ende til anden. De vil efterhaanden opdage, at det, der berører alle Jordens Kvinder ogsaa berører os; at der ligesom gaar et eneste Hjerteslag, en eneste Puls, gennem alle Landes Kvindelanker..

Jeg takker Dem Alle for Deres trofaste Støtte i det forløbne Aar. Jeg vil gerne love de Damer, som skaffer mig 4 nye Abonnenter en femte Copi gratis, hvilket jeg opdager er en meget yndet Methode for Udgiverne af Kvindeblade.

I October udsendes Postopkrævningerne og jeg vil sætte Priis paa, om de, der ikke ønsker at abonnere, straks vilde sende deres Opsigelse af Bladet.

København, Bredgade 34. 1911.

Med venlig Hilsen og Tak

Johanne Münter.

Redigeret af Fru Johanne Münter, Bredgade 34.

J. Chr. Nielsens Enke. Kbhvn.